Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 231. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 21-го ЖОВТНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, OCTOBER 21, 1977 No. 231. VOL. LXXXIV.

Степан Дзюба відмовився від кандидатури на перевибір на посадника Вінніпеґу

Вінніпеґ. — Степан Дзюба, 63-річний мейор цієї густо заселеної українцями метрополії в західній Канаді, який служив на цьому пості безперервно від 1956-го року, відмовився від поновної кандидатури, згідно з інформаціями в місцевих щоденниках з суботи, 8-го жовтня. Не подаючи специфічних причин на відмову кандидатури на свою 10-ту з черги каденцію, С. Дзюба натякнув на брак співпраці з боку Міської Ради. Крім цього, він уважає, що „прийшов час мені відійти з цього посту і дати можливість новій людині взяти керму в руки". Відмова С. Дзюби стрінулася з неприхованим розчаруванням його приятелів, як і противників. Всі вони, майже без виїмку, висловилися позитивно про його довголітню працю і вклад в розвиток міста. Крім ряду нових програм, які він перевів в життя за час свого урядування та які виказались корисними для міста, С. Дзюба ініціював будову нової ратуші, нового конвенційного центру та будівлі для аґенції публічної безпеки. Як відомо, С. Дзюба підписав заяву, встановляючи Вінніпеґ і Львів „братніми містами".

С. Дзюба народився у Вінніпеґу 1-го липня 1914-го року, в родині українських іміґрантів-піонерів Григорія і Аґати Дзюбів. Закінчивши середню освіту, в часи депресії молодий Дзюба мусів допомагати родині матеріяльно, працюючи як столяр, маляр, вуглекоп, тощо. Згодом він заснував своє власне підприємство сільсько-господарського і домашнього приладдя, яке з

Степан Дзюба

бігом часу розвинулося у велику гуртівню Кістоун Сапплай Ко.

Свою політичну кар'єру С. Дзюба почав в 1949-му році, кандидуючи до федерального парляменту з північної округи Вінніпеґу. Він програв у цих виборах, як і невдачними були його пізніші спроби бути обраним до Міської Ради Вінніпеґу в 1952 і 1954 роках. В 1953-му році він був обраний на члена провінційного парляменту Манітоби, а кандидуючи в третє на пост мейора Вінніпеґу, виграв у виборах в 1956-му році, ставши першим мейором не-англосакського походження. З того часу він був переобраний на це становище дев'ять разів підряд, виrгравши вибори в 1964--му році через аклямацію. Згідно з останніми опитами у Вінніпеґу, він мав добрі шанси бути переобраним ще й на десяту каденцію.

Повідомляючи пресу про відтягнення своєї кандидатури, С. Дзюба заявив, що він плянує спершу відбути „довгі вакації" та подорожувати.

Бжезіньскі передбачає поліпшення відносин ЗСА з СССР

Вашінґтон. — Д-р Збіґнєв Бжезіньскі, головний дорадник Білого Дому для крайової безпеки, заявив у вівторок, 18-го жовтня, що „відносини між ЗСА і СССР поліпшуються", але підкреслив, що суперництво між цими світовими надпотугами „триватиме довший час". Промовляючи на полуденку „Заморських Письменників", організації вашінґтонських журналістів, Бжезіньскі сказав, що історично відносини між Америкою і Совєтським Союзом „завжди відзначалися і співпрацею, і суперництвом", додаючи, що американська публіка мусить реалістично розглядати ці відносини, а „не вдаватися в екстреми евфорії чи песимізму". Американці мають тенденцію дуже оптимістично реагувати на вершинні конференції між ЗСА та СССР і після підписання будь-якого договору, натомість попадати в песимізм, коли вирине якесь непорозуміння між Вашінґтоном і Москвою — сказав він.

Бжезіньскі, який дуже рідко виступає на пресових конференціях, та волів відбувати приватні зустрічі з журналістами, позитивно оцінив недавнє „тентативне домовлення" між Вашінґтоном і Москвою щодо нового договору відносно обмеження стратеґічної зброї, твердячи, що домовлення справедливе для обох держав і спричиниться до „скріплення взаємного довір'я" та дальшого поліпшення відносин між обома державами. Відповідаючи на запит, він заперечив, що виступи президента Джіммі Картера і членів його уряду в обороні людських прав були причиною того, що Москва була загострила своє становище відносно договору щодо атомової зброї, зазначуючи, що американський уряд далі займатиме становище щодо тих прав у всіх частинах світу.

Повертаючись до аналізи відносин між ЗСА і СССР, Бжезіньскі твердив, що суперництво не спричинене фактом, що при владі є „лихі люди", а тим, що існують історичні розбіжності, відмінні політичні системи та ідеології, як теж конкуренційні „геополітичні цілі". Це доводить до гострого суперництва між двома надпотугами, але сам факт, що вони надпотуги, які мають спроможність знищити себе атомовою зброєю, спонукує їх теж співпрацювати.

Від початку каденції президента Картера уряд ЗСА наголошував потребу політики детанту — сказав Бжезіньскі — але тільки під умовою, що ця політика буде „вичерпною, обопільною та навіть більш охоплюючою ніж досі".

Постійно заявляючи, що на його думку відносини між ЗСА і СССР тепер поліпшуються, Бжезіньскі попереджував, що це не означає, що гостре суперництво між цими двома державами закінчилося.

ПЕРЕДБАЧАЮТЬ ЗМЕНШЕННЯ НАПОЛЕГЛИВОСТИ ЗСА В ОБОРОНІ ПРАВ ЛЮДИНИ

Београд, Юґославія. — Тут загально передбачається, що делеґація З'єднаних Стейтів Америки на Европейській Конференції для справ миру і співробітництва в цій столиці Юґославії під тиском своїх альянтів з Північно-Атлантійського Оборонного Союзу зменшать свою настирливість в обороні прав людини. Голова американської делеґації в Београді, Артур Ґолберґ, все ще обмірковує ситуацію спільно з делеґаціями НАТО, але як твердять поінформовані джерела, тимчасово ЗСА змінять свою тактику, щоб не бути занадто вперeді перед своїми союзниками, які уважають, що надто великий тиск на Совєтський Союз за права людини може викликати небажану реакцію Москви і її сателітів та небажані наслідки у відносинах між країнами Сходу і Заходу. Питання стоїть тепер чи називання країн і поодиноких випадків порушення прав людини комуністичними країнами є вмішуванням у їхні внутрішні справи, як це вони постійно заявляють. Американська делеґація приїхала до Београду з відповідною документацією, яка заторкує 1,500 випадків порушення прав людини. Це порушення пов'язане з 5,000 осіб, яким комуністичні режими відмовились видати візу в програмі злуки родин, що є наглядним порушенням кінцевого акту Гельсінкської угоди. Однак европейські союзники ЗСА побоюються, що назвавши ці випадки й осіб, західні делеґації викличуть гостру реакцію східнього бльоку, що може погіршити теперішню атмосферу Београдської Конференції.

У міжчасі ізраїльський представник Лаір Мінербі гостро обвинувачував Совєтський Союз за обмеження еміґрації жидів з СССР і закликав делеґації працювати в напрямі, щоб Гельсінкські постанови були додержувані членськими державами. „Ми не прибули сюди, щоб нападати когонебудь, — заявив Мінербі, — але проблема жидів в Совєтському Союзі ще й досі не розв'язана і про це ми не можемо мовчати".

Політичні спостерігачі вважають, що делеґація ЗСА, якщо навіть зменшить свої обвинувачення комуністичних країн за людські права, то зробить це тільки на вимогу своїх союзників, щоб вони не почувалися осамітненими в Београді. Деякі західні делеґації висловили думку, що після Београду будуть ще інші конференції, на яких можна буде знову підносити справу людських прав. Якщо, однак, дійде вже у Београді до гострої конфронтації між східніми і західніми делеґаціями, то в будучому Захід не зможе більше виходити з тією справою на міжнародних форумах. Досі ЗСА відкрито критикували Совєтський Союз тільки за цензуру листів та іншого писаного матеріялу, а про людські права згадувалось тільки загально, без заподання назви держав. Західня Німеччина критикувала цього тижня Совєтський Союз, Болгарію, Польщу і Східню Німеччину за високі оплати еміґраційних віз і задержування членів родини, які бажають злучитися зі своїми рідними на Заході.

В ПРАЗІ ЗАСУДИЛИ ЧОТИРЬОХ ДИСИДЕНТІВ

Прага, Чехо-Словаччина. — Ройтер інформує, що чехо-словацький суд засудив у вівторок, 18-го жовтня ц.р., чотирьох видатних дисидентів, трьох з яких були авторами відомої декларації „Хартія 77", на кари від 14-ох місяців до трьох з пловиною року в'язниці за „підривну діяльність". Колишнього директора театру Ота Енеста засуджено на три з пловиною року в'язниці за „змову" і вдержування зв'язків з закордонними аґентами та чехо-словацькими еміґрантами у Франції й Італії. Їрі Ледерара, журналіста по фаху, засуджено на три роки ув'язнення за такі ж самі провини. Останніх двох обвинувачених Франціішка Павлічка і Вацлава Гавеля засуджено на 17 і 14 місяців кари в завіщенні. Засуд чотирьох дисидентів викликав майже відрухову реакцію Заходу. Речник Державного департаменту ЗСА Годдінґ Картер заявив: „якщо повідомлення про засуд правдиве, ми переконані, що таке поступування чехо-словацького уряду викличе реакцію на Заході і питання: чи уряд Чехо-Словаччини свідомий того, що він ще раз порушив кінцевий Акт Гельсінкської угоди, яка говорить про виміну людей й ідей". На запит, чи уряд ЗСА ставитиме цю справу на Беоґрадській Конференції, яка якраз тепер обговорює кінцевий Акт Европейської Конференції, речник Державного департаменту підчеркнув: „Ми наміряємось цю справу поставити в Београді". Суд в Празі був найбільшим комуністичним видовищем на протязі останніх п'ятьох років. Перед винесенням засуду прокуратор Ярослав Адемец, на здивування усіх, домагався легкої кари для підсудних, які не призналися до вини, крім Арнеста. Суд відбувався за закритими дверима. Помимо того, що три дисиденти підписали „Хартію 77", прокуратура і судді заявляли, що підсудних не судиться за їхні підписи, а за „підривну діяльність" і ведення пропаґанди проти теперішнього ладу в Чехо-Словаччині. Оборонці підсудних заявили, після винесення вироків, що вони апелюватимуть до найвижчого суду Чехо-Словаччини.

Відбувся З'їзд Перемишляків

Ню Йорк (Н. Н.) — Минулої суботи, 15-го жовтня 1977 р. тут в залі Українського Народного Дому відбувся З'їзд учениць і учнів українських середніх шкіл у Перемишлі, в якому взяло участь коло 70 учасників із різних міст ЗСА, переважно колишні матуранти перемиських наших шкіл, а також і жителі перемиської землі.

З'їзд відкрив Василь Качмар, голова Земляцтва „Перемищина", молитвою, а керувала нарадами президія: д-р Осип Коропей, інж. О. Негребецький, пані Ірина Райнер і Михайло Хитра. До почесної президії були запрошені проф. Юрій Яремкевич, пані Марія Бараґура, проф. Р. Чубатий та д-р М. Прокоп. Проф. Клементина Кульчицька надіслала З'їздові свій привіт, а проф. Яремкевич вітав присутніх від проф. Т. Ростковича та від себе, розповідаючи про давніші часи в перемиських середніх наших школах і про саме місто Перемишль. Відмічено теж привітання від наших братів у сучасному Перемишлі, від матурантів жіночих і чоловічої середніх шкіл, які переживають під сучасну пору в Польщі, в Україні та в діяспорі вільного світу. Вшановано мовчанкою і вставанням з місць усіх тих, які відійшли у вічність, а зокрема о. митр. Василя Гриника й канц. М. Грицеляка.

На З'їзді пані Ірина Лапичак виголосила доповідь про поетесу У. Кравченко, а актор української сцени Тимчук прочитав поезії цієї поетки „Архиєрей" і „Молімся, сестри!". В. Качмар у своїй доповіді про сучасне положення у Перемишлі, подав радісну вістку, що тлінні останки Уляни Кравченко від 12-го січня 1977 р. є вже в її гробівці, покритому ґранітом, дякуючи жертвенності людей доброї волі. У дальшому доповідач розповів про посилений там наступ на нашу Церкву та шкільництво. У Перемиській нашій катедрі усувають іконостас, а в надсянській околиці від 1-го жовтня 1977р. Варшавське міністерство позмінювало назви всіх українських сіл на польські. Якщо не прийде допомога, то плян „на знищенє Русі" буде постепенно реалізований. Розповідь ця викликала зрозуміле враження на учасників З'їзду.

Матурантки й матуристи перемиських шкіл сердечно взаємно гуторили, відтворюючи юні спогади з-перед 50-их років. Зокрема величезне враження робила виставка світлин з минулого та сучасного нашого Перемишля, яку підготовила Наталія Качмар. Також брати А. і Р. Лапичаки привезли на З'їзд рідкісні, а то й унікальні — ґабльо колишніх учнів перемиської мужеської гімназії. Також знахідки з розкопів нашої катедри на Замковій горі, які перевела археологічна комісія з Кракова під проводом проф. А. Жакі, які прикрашували виставку світлин, це документальні свідки нашого княжого города Перемишля. Закінчено З'їзд постановою привітати Патріярха Отця Йосифа, проф. К. Кульчицьку та проф. Т. Ростковича.

В Чікаґо відбувається Конґрес АП АБН

Чікаґо, Ілл. — В днях 21—23-го жовтня ц. р. тут у приміщеннях готелю Чікаґо-Шератон при 505 Північ Мічеґен евеню відбудеться звичайний дворічний Конґрес Американських Приятелів Антибольшевицького Бльоку Народів (АБН). У програмі: п'ятниця 21-го жовтня, год. 10:30 рано — пресова конференція для американської і етнічної преси; год. 7-ма вечором — закрите засідання Управи; субота 22-го, год. 10-та рано - відкриття Конґресу і ділова сесія; год. 3-та по полудні — панель на тему: „Зовнішня політика ЗСА і поневолені Росією нації"; год. 7-ма вечором — Конґресовий бенкет (Іст рум) з політичною і мистецькою програмою; неділя, 23-го жовтня, год. 9:30 рано — звіти конґресових комісій, 11:30 до полудня — панель на тему: „Національно-визвольна боротьба і людські права", год. 2:30 по полудні — вибори нових керівних органів АП АБН і закриття Конґресу. В Конґресі візьмуть участь визначні американські політичні діячі і представники поневолених Москвою народів — членів АБН: Албанії, Болгарії, Хорватії, Куби, Естонії, Східньої Німеччини, Латвії, Литви, Румунії, Словакії, України і В'єтнаму. Підготовкою Конґресу займалися: голова Крайового Комітету АП АБН д-р А. Бедрій, голова Ділового Комітету Конґресу д-р мед. Казіс С. Бобеліс, голова бенкетового комітету Микола Яриненко і голова чікаґського Відділу АП АБН мґр Уляна Целевич.

Головним доповідачем на Конґресі буде голова Центрального Комітету АБН Ярослав Стецько, який прибуде з Европи.

Мондейл злагіднив своє становище щодо Південної Африки

Вашінґтон. — Віцепрезидент Волтер Мондейл, який минулого травня заявив, що ЗСА вповні підтримують старання чорного і мішаного населення Південно-Африканської Республіки здобути „повну рівноправність з білими під час виборів", у недавньому інтерв'ю з кореспондентом південно—африканської газети „Ди Ранд Дейлі Мейл" дещо послабив своє становище, зазначуючи, що хоча Америці „буде важко продовжувати приязні зв'язки" з тією країною, уряд якої веде політику „апартеїду" (політику роздільного проживання рас), то в дійсності ЗСА „не мають і не хочуть насаджувати Південній Африці жадного пляну щодо розв'язки расового конфлікту". Проте він закликав білий уряд тієї африканської держави якнайшвидше розпочати переговори з лідерами чорної більшости, які довели б до реформи політичної системи, „що вийшло б на користь всього населення країни".

Травнева заява Мондейла була викликала гостру реакцію з боку уряду Південно-Африканської Республіки, бо її інтерпретували, як вимогу Вашінґтона негайно передати владу у руки чорного і мішаного населення.

Відносини між ЗСА і стратеґічно та економічно важливою Південно-Африканською Республікою протягом останніх кількох місяців значно погіршилися і коментатори вважають, що інтерв'ю Мондейла з „Ди Ранд Дейлі Мейл" мало на меті „злагіднити ситуацію".

В Москві відбуваються совєтсько-британські переговори

Москва. — Британський міністер закордонних справ Дейвід Овен розмовляв в понеділок, 10-го жовтня ц. р., годину і двадцять хвилин з генеральним секретарем ЦК КПСС і головою Президії Верховної Ради СССР Леонідом Брежнєвим. Темою розмови було: як обидві країни можуть співпрацювати в таких справах, як розброєння і вдержання політики детанту. Овен, найвищий британський речник лейбористського уряду прем'єра Джеймса Каллагена, який відвідав в останньому часі Совєтський Союз, відбув також понад тригодинну розмову з міністром закордонних справ СССР Андреєм Ґромиком. Після зустрічі з Брежнєвим, який опісля супроводжав Овена до місця підписання совєтсько-англійського договору про спільну працю для відвернення атомової війни, політичні обсерватори зробили висновки, що Кремль дуже зацікавлений ближчою співпрацею з Великою Британією. Дейвід Овен, який останньо критикував комуністичні країни за порушення прав людини, не заторкував тієї справи у розмові з Ґромиком на парадному обіді в його честь. Овен заявив, що політика детанту може зазнати поразки, якщо уряди не постараються забезпечити людських прав своїм громадянам. Він також пригадав, що цю справу тепер докладніше обговорюють на Европейській Конференції в Београді. „Якщо ми, теперішні уряди, не зуміємо забезпечити прав нашим громадянам, — заявив Овен, — ми послабимо наше порозуміння, яке було збудоване на базі політики детанту". В результаті позитивних розмов Овена з совєтськими верховодами в британській пресі появились спекулятивні інформації, що Брежнєв захоче відвідати Англію, користаючись запрошенням колишнього прем'єра Вілсона, поновленим опісля Каллагеном. Овен запевнив також Ґромика, що Велика Британія є за передачею влади в Родезії в руки чорної більшости мирним шляхом. У підписанні договору, крім Ґромика, взяли участь прем'єр Алексей Косиґін і міністер оборони СССР Дімітрій Устінов.

У Торонті відзначили великим концертом 35-ліття УПА

Торонто. — Заходами Об'єднання Т-ва кол. Вояків УПА, голова М. Кулик, секретар інж. М. Кошик, та у співпраці з іншими Організаціями УВФронту, у неділю 16 жовтня тут у великій вщерть заповненій залі Українського Культурного Центру при 85 Крісті вулиці відбувся концерт для вшанування 60-ої річниці початку Української Національної Революції в 1917 р. та 35-ліття з часу створення УПА і 30-ліття з часу прибуття частин УПА на Захід.

Після короткого слова-відкриття п. Степана Баб'яка-Орленка, сотенного санітара УПА та салюту Поляглим у виконанні сурмача Романа Ясінського, виступив жіночий хор О. СУМ „Діброва", під диригуванням маестра Василя Кардаша з чотирма піснями. З доповіддю виступав ред. Л. Полтава з Ню Йорку, тезою якої було: Українська Національна Революція розпочалася за гетьмана-державника Івана Мазепи і закінчиться розвалом тюрми народів СССР. В супроводі піяністки Надії Середи-Брехун пісні Китастого, Майбороди, Костецького, прославляючи Нескорену Україну, співала без мікрофону солістка Київської опери Ганна Колесник. Після деклямації Юрія Коріня концерт закінчився виступом української духової оркестри „Батурин", під диригуванням мґр Василя Кардаша, яка виконала твори К. Алфорда і М. Лисенка, і закінчила свій виступ могутнім „Вічний революціонер", в інструментації С. Творуна. Свято закінчилося співом українського національного гимну „Ще не вмерла Україна", у виконанні всієї залі при акомпаньяменті оркестри.

Посилена членська кампанія була предметом нарад Окружного Комітету УНС в Гартфорді

Гартфорд, Конн. — В неділю, 16-го жовтня, тут в приміщеннях Українського Народного Дому відбулися організаційні наради Окружного Комітету Відділів УНСоюзу, які майже всеціло були присвячені членській кампанії в цьому передконвенційному році. Головним промовцем на нарадах був головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір. В нарадах взяло участь 16 представників Відділів 54, 370, і 414 з Ню Гейвену, 59-го Відділу з Бриджпорту, 138-го з Ґлестонбурі, 253-го з Ладлов, Масс., 254-го з Ню Брітен і 277-го з Гартфорду.

Наради відкрив і ними проводив голова Округи д-р Михайло Снігурович, секретаріював Тарас Сливинський. З'ясувавши ціль нарад і підкресливши, що завданням кожного Відділу є організувати нових членів і в цей спосіб причинитися до росту цілої організаці, д-р М. Снігурович відмітив дотеперішні осяги в цій ділянці Т. Сливинського (Відд. 59), який приєднав 32 нові члени; С. Кравця (Від. 277) — 19 нових членів; проф. І. Телюка (Від. 414) — 10 нових членів; Т. Фініва (Від. 350) — 7 нових членів. Свій звіт д-р М. Снігурович закінчив закликом до всіх секретарів і організаторів попрацювати інтенсивно, щоб досягнути принаймні 75 відсотків, призначеної на Округу членської квоти і тим самим здобути організаційний бонус.

У своїй промові Й. Лисогір звітував передусім про участь членства УНСоюзу в акціях оборони українських дисидентів і національних прав України, включно із спеціяльною акцією УНСоюзу минулого травня у Вашінґтоні та маніфестацією в Ню Йорку. Рівнож публікації УНСоюзу, „Свобода" і „Український Тижневик", сильно наголошують цю акцію.

За перших дев'ять місяців року, інформував головний предсідник, в рамках членської кампанії приєднано 2,500 нових членів, що є на

(Закінчення на ст. 4-ій)

Моше Даян оприлюднив текст таємного домовлення

Єрусалим. — Ізраїльський міністер закордонних справ Моше Даян минулого четверга, 13-го жовтня, оприлюднив текст домовлення між ним і президентом Джіммі Картером щодо напрямних відносно поновного скликання Женевської мирової конференції, хоча Білий Дім і сам Даян раніше були вирішили не оприлюднювати цього домовлення, аж поки Вашінґтон не обговорить його з представниками всіх арабських держав.

Даян відчитав текст домовлення на спеціяльній сесії ізраїльського парляменту, заявляючи, що робить це тому, бо в американській та ізраїльській пресі протягом останніх кількох днів все одно появилися „тексти" цього домовлення, передані невідомими джерелами, і часто ці тексти були неточні, що спричинювало різні помилкові інтерпретації і могло пошкодити старанням скликати Женевську конференцію ще перед кінцем цього року.

Уряд ЗСА висловив невдоволення, з факту, що Даян оприлюднив текст домовлення, бо вважає, що тепер арабські уряди займуть „більш негнучке становище".

Відбувся політичний семінар Українського Демократичного руху

Ню Йорк (Р. І.). — Український Демократичний Рух (УДР), який постав не цілих півтора року тому, влаштував на „Верховині", 24 і 25 вересня ц. р. дискусійний політичний семінар для своїх членів і прихильників. Не зважаючи на зливний дощ, на семінар приїхало 45 осіб з сімох міст східнього побережжя.

З рамені Головного Секретаріяту УДР виступали з доповіддями мґр Роман Ільницький і проф. М. Воскобійник. Перший говорив про організаційні і видавничі справи УДР, а другий про значення для української визвольної політики співпраці представників всіх народів СССР, включно з росіянами, та сателітних держав. Від імені незалежних демократів, що творять окремий Сектор в рамках Українського Демократичноого Руху, читали доповіді проф. Нюйоркського університету Олег Федишин і професор Ратґерського університету Іван Фізер. Керівником семінара був лікар д-р Олег Волянський. Д-р Роман Борковський (Метрополітальний клюб УДР) говорив про невикористані досі українською політикою ухвали ОН в справі національних, політичних, культурних і соціяльних прав народів.

Учасники семінара довідались, що УДР за короткий час свого існування розгорнув досить жваву діяльність. Він затіснив

(Закінчення на стор. 4-ій)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Меч Дамокля

Юлій Воронцов, голова совєтської делегації на Европейській Конференції для справ безпеки і співробітництва в Европі, яка відбуває свої наради в Београді, обвинувачував Північно-Атлянтійський Оборонний Союз за збільшення своєї військової сили і виасигнування відповідних коштів на модернізацію технологічної зброї для військових частин НАТО, включно з невтронною бомбою, яка, якщо йдеться про НАТО, становить для нього величезний оборонний засіб, бо її можна вживати навіть проти великих совєтських танкових з'єднань, стаціонованих в сателітних країнах, зокрема у Східній Німеччині. Воронцов, покликуючись на офіційні звідомлення, заявив, що Варшавський Пакт не збільшив своєї військової сили в Центральній Европі. У підсумку він поставив запитання керівникам держав, які входять до НАТО, чому вони не можуть погодитися на замороження теперішньої сили НАТО і тим самим дати добрий приклад для загального скорочення військової сили в Центральній, Східній і Західній Европі, чим уже віддавна займається віденська конференція.

Не бажаючи входити в дискусію з Воронцовим, представники західніх держав, а головно представники ЗСА і держав-членів НАТО, відповіли, що Београд ледве чи є підходящим форумом, на якому можна спокійно і без пристрастей говорити про роззброєння. Преса однак, використовуючи виступ Воронцова, пригадала совєтському делегатові про останню конференцію НАТО в Брюсселі, на якій усі доповідачі, цивільні політики і військові спеціялісти стверджували на підставі зібраних фактів, що СССР без упину зброїться і вдосконалює технічну якість своєї зброї, при чому це зброєння має наскрізь агресивний характер, його не можна виправдати потребами оборони. Деякі з дискутантів в Брюсселі відмічували, що над світом, а зокрема над Европою, висить „меч Дамокля" і викликає турботу в багатьох країнах покищо перспективної загрози, яка однак кожної хвилини може стати реальною, якщо брати під увагу диктаторський характер Совєтського Союзу і його альянтів. Крім того, як інформував Дрю Мідeлтон у „Ню Йорк Таймсі" з 2-го жовтня ц. р. на підставі відомостей Американської Розвідчої Агенції, Москва збільшила останньо пересилку новочасної зброї країнам „третього світу", очевидно, для розпалювання льокальних війн на африканському континенті.

У зв'язку з цим керівники НАТО, держави яких є виставлені вже віддавна на безпосередню совєтську загрозу, зовсім зрозуміло не тільки самі готовляться до оборони, але також з повною наполегливістю перестерігають усі інші держави, які не є членами оборонних союзів, перед тими небезпеками, які грозять Заходові на випадок, коли СССР здобуде мілітарну перевагу. Мавши на увазі згадану військову загрозу з боку СССР, керівники НАТО, очевидно, відкинули „мирну" пропозицію Совєтського Союзу, чи зглядно Варшавського Пакту, про невживання атомової зброї у майбутній війні. Не треба при тому забувати, що якщо взагалі Захід має якунебудь перевагу над СССР, то тільки в атомовій зброї і в нових технологічних винаходах, пристосованих для військових цілей, хоч фактично ця зброя служить не для започаткування війни, а для вдержання миру і втримування комуно-московських імперіялістів у страху перед евентуальною відплатою. Може й тому не дійшло ще й досі до третьої світової війни.

Каже українська приповідка: нема злого, щоб на добре не вийшло. Так і з Воронцовим. Ліпше було б йому не виходити з „мирними" пропозиціями і закидами, бо Захід вже отрясається помалу від туману „розрядки", за яким заховані справжні цілі московських імперіялістів. Детант? Він служить сьогодні тільки для улегшення зв'язку між державами, не маючи жадної практичної вартости.

Омелян Плешкевич

ЗА ОРГАНІЗАЦІЮ І КООРДИНАЦІЮ УКРАЇНСЬКИХ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ

Нещодавно, в рамках конференції Крайової Ради УККА продискутовано три основні і дуже актуальні питання: українського шкільництва, Українського Інформаційного Бюра у Вашінгтоні та організації і координації фінансових ресурсів, вкрай необхідних для нашого дальшого плянування та здійснення важливих для нас проєктів. Оце вперше на найвищому форумі УККА поставлено у всій ширині питання, як дальше вести нам нашу працю, як внутрі, так і назовні, щоби вона була ефективна; як забезпечити найважливіші відтинки нашого культурно-національного і політичного життя, щоб вони могли, відповідно до своїх потреб, розвиватися і дати бажані наслідки. Коротко кажучи, в турботі за дальший стан нашого шкільництва і за нашу зовнішньо-політичну інформаційну службу та за інші важливі для нас проєкти (як нпр., видання монументальної книги-історії українського поселення в ЗСА), — все це суцільно пов'язане з фінансовими ресурсами. Зуміємо ми спромогтися на таку організацію необхідних фондів, які гарантуватимуть виконання намічених завдань, чи в безсиллі слідкуватимемо за невідхильним і драматичним занепадом нас, як організованої спільноти, і тих усіх вартостей, які ми так дбайливо довгими роками плекали і розвивали.

А як же досі розв'язували ми такі та інші подібні проєкти? Невже не було у нас достатніх фондів? Невже громада була байдужа на потреби, які виникали в даний момент?

В основному, ініціятором і організатором більшого маштабу фінансових акцій у нас був і є наш єдиний репрезентаційний і загально-координуючий центр, Український Конгресовий Комітет Америки. Мінімальною основою його бюджету є т. зв. Народний Фонд, тобто індивідуальні вплати від членства і зібрані від членів-організацій. Крім цього, УККА в міру потреб організував різні збірки на ті чи інші цілі. І, не зважаючи на те, що УККА має на сьогодні деякі ще як слід неполагоджені проблеми внутрішньо-громадського порядку та ще не вповні охопив своєю дією максимум нашого організаційного потенціялу, все таки він вив'язується з покладених на нього завдань і у своїй праці має непогані результати. А втім, коли йдеться в основних справах про масову і велику жертвенність, як от у випадку пам'ятника Шевченкові у Вашінгтоні, видання УЗЕ, чи Гарварду, ми завжди відкликаємось до загалу нашого громадянства, до здорового інстинкту жертвенности нашої збірноти, яка розуміє і піддержує наші важливі і престижеві цілі. І досі ми не завелись на цьому.

Алеж тут насувається питання: як довго ми продовжуватимемо практику випадкової жертвенности? Чи маємо дальше витягати руки до кишені наших жертвенних патріотів і організувати епізодичні збірки на ту чи іншу ціль, ніколи напевно не маючи ґарантій, що свою ціль осягнемо? Чи може є інші шляхи розв'язки цього питання, шляхи більш раціональні і більше надійні.

І саме тут приходимо до основного питання організації відповідно продуманої і ефективної фінансової бази, яка могла б забезпечити нас у всі необхідні фонди, потрібні для наших важливих і загальносхвалених проєктів.

Питання такої саме бази неоднократно дискутувалось на сторінках нашої періодичної преси, і воно не нове. Ми всі згідні з тим, що, починаючи друге чвертьсторіччя нашого тут поселення, ми мусимо, відповідно до вимог часу і потреб, інакше підходити до справи наших фінансових ресурсів. Коли на порозі 50-рр. ми застали одну тільки систему організації українського капіталу у формі братських Союзів, які блискуче виконували (і продовжують виконувати) своє завдання, то на сьогодні ця ситуація змінилася. За останніх 25 років ми зуміли зорганізувати цілу мережу українських кредитових кооперативів, які на сьогодні об'єднують понад 100 мільйонів українського капіталу, що його поставили до послуг українським людям і українським цілям; ми маємо вже чотири щадниці, тобто щаднично-позичкові каси, які зуміли зорганізувати свій і чужий капітал та допомагати у розбудові українських підприємств. Ми, врешті, маємо сотні незалежних українських підприємств, яких організує і репрезентує новостворене Товариство Українських Купців, Підприємців і Професіоналістів, і воно має великі та амбітні пляни охопити в своїх рядах приватницький сектор нашої економіки. Значить, ми вже виросли з тих первопочатків себевлаштування і сьогодні можемо вже подумати про відповідно спляновану самоорганізацію українського капіталу, вкрай необхідного нашій себесвідомій спільноті для виконання важливих завдань.

Синтетичним виявом усіх цих заходів має стати саме останньо створена, з ініціятиви УККА, в серпні ц. р. в Чікаґо КРАЙОВА ГОСПОДАРСЬКА РАДА, яка м. і. ставить собі такі завдання:

Організувати українські приватні чи кооперативні підприємства, подбати, щоб вони належали до своїх професійних централь, а ці останні, працюючи незалежно, щоб відповідно координували свою працю та спільними силами змагали до створення фінансової бази, необхідної для нашого дальшого плянування.

У своїй праці РАДА розгорне широку освідомну акцію серед усіх прошарків української громади; зокрема, вона — Рада — старатиметься притягнути молодь та кадри українських молодих науковців-економістів. Трибуною Ради, крім періодичної преси, повинен стати спільно видаваний економічний журнал.

Ось так, у загальному, виглядав би профіль новоствореної Крайової Господарської Ради, яка після декількох попередніх, не зовсім вдалих спроб організації українського капіталу в минулих роках, повинна в цілому себе виправдати та знайти якнайширшу підтримку всього нашого громадянства.

Ми, нові поселенці, у 30-ліття нашого поселення не можемо собі дозволити на традиційний український партикуляризм. Наші економічні інституції не можуть залишитись самоціллю. Їх роля — в нашому збірному зусиллі є тільки інструментальна, бо їх основна ціль — стати тим динамом, яке зуміє нашому організованому життю надати відповідну цілеспрямовість.

Прийшов час, коли сама національно-державницька ідеологія та ціла мережа організацій нам не вистачає. Нам треба твердих, надійних економічних основ і такої координації економічної дії, яка стала б ґарантом, що чергових 30 років з участю нової ґенерації не будуть змарновані.

Дарія Гординська-Каранович

ВАСИЛЬ БАРВІНСЬКИЙ — МИСТЕЦЬКИЙ ПЕДАГОГ

Василь Барвінський був директором українського „Вищого Музичного Інституту Т-ва ім. М. Лисенка у Львові" і там мав свою велику фортепіянову клясу, до якої нелегко було дістатися. Та все ж моя мати пробувала щастя і повела мене до Інституту, де просила секретаря Дрималика, щоб призначив мене до кляси В. Барвінського.

За хвилину вийшов пан з довгуватим волоссям і з привітною усмішкою. Вислухавши прохання моєї матері, Барвінський відповів приязно, що, на жаль, уже нема місця в його клясі і він пропонує інших добрих учителів.

Але моя мати настоювала: „Моя доня виграє собі мелодії зі слуху і фортепіян має для неї магічну силу. Її товаришка, також Дарця, вже прийнята до кляси пана директора, то я дуже прошу нам не відмовляти..."

„Ти любиш музику?" — спитав мене Барвінський. „Дуже", я відповіла несміло. Пригадую собі його слова: „Мені все приємно мати учнів, які самі мають охоту до музики. А є і такі, яких родичі примушують до фортепіянової гри, бо це ніби потрібно для „доброго тону", я ще вміщу Вашу донечку до моєї кляси".

Вже на першій лекції Барвінський вмів зацікавити учня поясненням правильного удару пальців, з якого видобуваються різного роду звуки. Відразу він звертав увагу на те, щоб вдаряти клявіші глибоко, щоб звучання було приємне, а не сухе, дерев'яне. Це нас, молоденьких, дуже цікавило і ми старалися задоволити нашого улюбленого вчителя — як уміли.

Барвінський ніколи не іритувався. Він терпеливо шукав дороги до розв'язки проблем, які завжди інші в кожного учня. У пізніших роках навчання пригадую собі такі його думки: кожна людина має інший вигляд, інший характер і вдачу. Вона живе у світі своїх власних почувань. У фортепіяновій грі учнів ми завжди спостерігаємо відмінні руки з їх власними проблемами. Тому нема однієї методи навчання, зате є досвід різних метод, з якого учитель вишукує все корисне для потреб своїх учнів.

Найважливіше в учня, це „те щось власне" — його слова — „чи він відрізняється від інших". Барвінський пояснював, що не вистачає добре відіграти композицію технічно, ритмічно і пам'ятево. Важливе, щоб оживити її власним відчуттям із щирістю і безпосередністю. Він радів, коли його учні шукали в собі „те щось", а учні були щасливі, коли він звертав увагу на їх намагання.

Барвінський часто згадував з пієтизмом свого вчителя Вілєма Курца, в якого він учився фортепіянової гри. В. Курц радив вправляти в ритмах пасажові біґи, а при далеких скоках замикати очі, щоб набрати певности у невигідних віддаленнях. Коли грається перед публікою, треба дуже добре знати ліву руку і вміти починати з пам'яті з кожного місця граного твору. Цього вимагав В. Курц від своїх учнів і того самого вимагав В. Барвінський від своїх.

Барвінський ставився із застереженням до метроному. Його можна часом уживати для орієнтації більш скомплікованого ритму, але не вказано вправляти мистецькі твори з метрономом, який спричинює меха-

(Закінчення на ст. 3-ій)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редаґує інж. Лев Яцкевич

АНАТОМІЯ БЛИСКАВКИ

Кожного дня на світі проходить 44,000 громових бур, а в кожній секунді вдаряє на землю 300 блискавок. Вони спричиняють поважні шкоди у формі пожеж домів та міст. Згідно зі статистикою, то найменше 7,000 лісових пожеж в році спричинені розрядженням атмосферичної електрики. Блискавка, це електричний розряд між хмарами або між хмарою і землею. З невияснених досі причин у процесі утворення опадів у хмарі відбувається електризація крапель або льодових частинок, при чому утворюються відокремлені області, заряджені різнойменною електрикою. Позитивно заряджені частинки звичайно збираються в горішніх шарах хмар, а від'ємно заряджені частинки — в долішніх. Ті останні відпихають неґативні йони (ядра атомів, позбавлені електронів) до землі. В той спосіб на землі, під хмарою, твориться немов би дзеркальна відбитка додатніх частинок, яку називають популярно „електричною тінню". Вона порушується за хмарою, неначе пес, та співдіє в утворенні блискавки.

Коли напруження (різниця потенціялу) поміж двома хмарами (або хмарою та землею) досягає пробійного значення, виникає блискавка. Найбільшу трудність в утворенні блискавки становить ізоляційний шар повітря. Його пробиття вимагає великих потужностей, що доходять до 400 мільйонів кінських сил. Наперед під впливом електричного поля вільні електрони, що завжди находяться в атмосфері, набувають великої швидкости та при зіткненні з молекулами повітря йонізують їх (позбавляють електронів). В наслідок цього збільшається кількість вільних електронів, які пливуть між хмарою і землею та творять зйонізований канал, яким втікають заряди хмар. Наперед твориться з них т. зв. блискавка-лідер, яка пробігає 50-100 метрів і зупиняється, потім ця блискавка відновляється і знову пробігає менше-більше таку саму віддаль, аж доки не досягне землі. Подорозі твориться декілька електричних імпульсів, з яких вирощуються відгалуження, що пливуть ступіньчастим шляхом. Так постає блискавка, яка грубістю дорівнюється один інч, а довжиною — від пів до 100 миль. У висліді нагріву зйонізованого каналу, розширяється в ньому стиснене повітря, що супроводиться звуковим імпульсом, яке популярно називаємо громом.

Першим науковцем, що студіював атмосферу електрики та робив з нею есперименти, був філядельфійський друкар, політик та аматор-фізик Бенджемін Френклін (1706—1790). Він винайшов громозвід, яким блискавки спливають до землі без шкоди для будинку.

Студії над анатомією блискавки ще не закінчені. В цілому світі існує низка інститутів та лябораторій, які просліджують її характеристику з метою передбачення місця та часу її розрядження та евентуального загнуздання. Один з таких метеорологічних дослідних інститутів створений при Інституті Гірництва та Технології в Ню Мексику. Студії над атмосферною електрикою проводяться в лябораторії, побудованій на горі Ленгмуїр в Скалистих горах, біля міста Сокоро. В тій лябораторії працює 30 науковців, що проводять постійні досліди над характером метереологічних розрядів та законами, які кермують їх дією. В околиці цієї лябораторії проходять постійно громові бурі з потужними хмарами, з яких вирощуються блискавки. Процес вирощування блискавок фотографують, фільмують та аналізують з метою винаходу їх контролі та безпечного розладу.

На велику небезпеку наражені в часі бур пасажирські літаки, в яких часто вдаряють громи. Жертвою блискавки впав в місцевості Лейкгерст, Н. Дж., відомий німецький повітреплав „Гінденбурґ", фільмова версія якого проходить тепер на екранах американських кінотеатрів.

Протягом багатьох років велися завзяті дискусії поміж атмосферичними фізиками на тему, хто вирощує кого? Чи дощ блискавку, чи блискавка дощ? Донедавна більшість метеореологічних фізиків вірила, що крапельки дощу переносили від'ємні заряди до долішніх шарів хмар та давали почин до виникнення блискавок. Однак найновіші досліди виявили, що навпаки, не дощ творить блискавку, а блискавка дощ! Ще одно, мало хто знає про те, що крім від'ємних сторінок, блискавки причиняються також до піднесення урожаїв, збагачуючи землю азотом (притаманний запах повітря по ударі грому). В часі удару грому повітряні частини нагріваються до температури 30,000 ступенів Ц., яка у висліді співдіє хемічній сполуці кисня з азотом та творенні окисів азоту, що в зутику з землею діють як найкраще добриво.

УКРАЇНСЬКЕ ЧУДО В ЮТИЦІ

Репортаж Леоніда Полтави

(2)

Новий Душпастир з маліючою громадою виявив незвичайне завзяття в праці у Христовому Винограднику. З'єднавши собі серця й душі вірних, створивши активну групу з передових громадян, о. Богдан Смик за океаном продовжував славну традицію свого священичого роду: він не лише не скорився ускладненим обставинам, а й вирішив іти в наступ проти обставин. На дії української католицької громади звернули увагу в міській управі Ютики, вони знайшли позитивний відгук серед американців польського, литовського та ін. походжень, а в першу чергу — серед багатьох братів і сестер православного віровизнання.

Незвичайні, хоч важкі, осяги

Як без командира найкраща армія швидко перестає бути армією, так і без духового провідника частина громади розгублюється. 1950-ті роки в Ютиці й околицях давали всі нагоди розгубитись новим поселенцям з України. Але обидві українські Церкви, зростаюча вага УККА, праця різних українських політичних і культурно-громадських організацій і установ, СУМ і Пласт для молоді, активність братських Союзів сприяли тому, що український відплив з Ютики й околиць сповільнився. І хоча в місті залишилося заледве 100 католицьких родин, о. Богдан Смик з вивіреними у співпраці людьми взявся за розбудову не лише парафії св. Володимира Великого, а й усієї української Ютики.

Прихожани щиро жертвували важким трудом зароблений гріш на добрі справи. А жертвенним і саме щастя йде на руку. Не даремно ж сказано, що хто дає, той не збідніє.

Влітку 1953 р. парафія св. Володимира набула у цвинтар[illegible]

Там, між ін., збоку розбудували зразкову спортову площу для молоді. І тепер голова Будівельного Комітету, підприємець і завзятий спортовець п. Марко Фалинський, з приємністю згадує, як тренував на тій площі спортову молодь. Для тут народженого українського покоління можна знайти багато ниток, які будуть його невидимими струнами пов'язувати з Землею батьків, — включно із спортом. Крім цвинтаря, є там пікнікова площа, чималий сінокос, для спортовців збудовано велике піддашшя. Все це було важливим надбанням для молодої парафії.

У 1956 р. закупили іконостас за 3,000 дол., з іконами мистця М. Білинського, різьба — В. Заґродника.

Рівно 20 літ тому вірні церкви св. Володимира Великого в Ютиці почали складати пожертви на Фонд Будови Церкви. Яка була перша сума? — касові книги парафії дають точну відповідь: рівно 108 долярів. А через рік? — 1,407 дол. У 1962 р. Фонд Будови Церкви перейшов уже 20,000 дол.

За ті й наступні роки сталося в житті парафії багато позитивних змін і подій: закуплено парафіяльний дім (10,000 дол.) і його відремонтовано та обладнано; обведено сіткою й поставлено браму при цвинтарі, на якому насипали курган-могилу з хрестом — посвячені сл. п. Кир Амвросієм, Митрополитом УКЦеркви в Америці; набули дім при 6 Котедж площі за 14,500 дол., власними силами його розібрали, підготували площу під будову школи-авдиторії; купили дім при Мендевіллє евеню з чималою площею для паркування авт; пофарбували церкву, покращали її обладнання; запровадили, привчаючи дітей до ощадности, Юний Фонд Будови Церкви: діти складали 1 цента денно, за перші 5 рр. наскладали понад 3,000 дол.

1964-й рік ознаменувався великим успіхом усієї української громади в Ютиці, можна казати, що й успіхом цілого міста: Кир Йосиф Шмондюк у присутності о. пароха крилошаника Богдана Смика й духовенства, представників міста і вірних довершив благословення наріжного каменя імпозантної будови в центрі міста — Української Школи-Авдиторії, а в 1965 р. її урочисто відкрито.

Це велика модерна будова, в якій примістилася: Школа, Український Клюб, домівки різних організацій, у тому Осередку СУМ із чималою бібліотекою; у великій залі [illegible] святкування українських річниць, національні свята, бенкети, вистави на гарно обладнаній сцені. На нижчому поверсі будівлі — бінґо, де збираються громадяни міста різних походжень, допомагаючи таким шляхом економічно в розвитку української парації.

Українська Школа-Авдиторія, збудована жертвенністю грошей і часу та фінансовими зусиллями парафії св. Володимира, стала центром організованого життя громади, а саме будова — прикрасою міста, яке збудувало напроти української будівлі також імпозантну міську бібліотеку.

Ось що на практиці означає не асиміляція, а інтеґрація!

Ділова, практична Америка немов говорить тут, у місті Ютиці, іншим етнічним спільнотам: „Якщо створите щось позитивне, не турбуйтесь, ми помітимо і оцінимо, але — творіть! А розмови залишіть тим, що далі розмов не йдуть. Ми їх також відповідно оцінюєм..."

Як розповідав під час швидких, через нестачу часу, оглядин міста з вікна авта головний радний УНСоюзу п. Володимир Запаранюк, українське організоване життя нової еміґрації, яка не прийшла на чисте поле, розпочиналося на початках з малого ґаражу при 929 Вальдборо вулиці, де приміщувалися спершу 484-й Відділ УНСоюзу, СУМ, ООЧСУ, відбувалися перші проби церковного хору... Ще перед напливом нових еміґрантів-українців по Другій світовій війні одним із перших прибув до Ютики п. Марко Фалинський з родиною, тоді цілком молоденький... Нині він очолює Будівельний Комітет Церкви, а коли заглянути в архівні записи при парафії св. Володимира, то знайдемо його ім'я ще й у 1963 р., у складі створеного о. Богданом Смиком Комітету Розбудови Парафії, як і ім'я п. Я. Ликтея, п. В. Запаранюка та ін. (Комітет очолювали пп. Л. Кокодинський, Ст. Фалинський та ін.).

Ось такими крутими, нелегкими сходами, але все вгору та вгору підіймалась у Ютиці невелика українська група людей, вірних і відданих справі Рідної Церкви.

— На початку 1950-х років у Ютиці ще були комуністи... Тепер про них вже й не згадують, — і в цім українці немало спричинилися для оздоровлення місцевого політичного клімату.

За вікном авта промайнула висока цегляна церква, православна, з золоченою банею. Доки не постала українська католицька парафія, декілька українських католицьких родин молилися спільно в православній церкві. Так, як колись багато православних приходили на Богослуження та послухати проповідей о. Богдана Смика ген там, у з бараку збудованій українській католицькій церкві, в таборі переміщених осіб у Міттенвальді, в повоєнній Німеччині.

Доля дітей одного-єдиного народу завжди тісно переплетена, немов квіти одного вінка.

За великою будівлею Школи-Авдиторії, яка коштувала кругло 250,000 дол., погойдується під легеньким дощем на вітрі молодий дуб, посаджений на пам'ятку з нагоди благословення землі під будову дому. Тоді, 26 квітня 1964 р., площу посвятив о. декан Василь Середович, на запрошення о. крилошанина Богдана Смика і вірних...

Так твориться нова історія. Нехай цей дуб росте сотні років і шелестом листя розповідає кожному, хто вміє чути й розуміти мови великого Божого світу, — про дітей України, які ніколи не забували про свою страдну Матір, молитвою і повсякденною працею та жертвенністю молились за її щастя, долю і волю.

Біля парафіяльного розлогого дому зустрічаємо сина о. Богдана Смика — капітана летунства. Розпитуємо про сестру. Гарною українською мовою капітан розповідає, що вона закінчила фармацевтику, тепер у Чікаґо.

Проходить група Пластунів. З гордістю на них дивиться пані-матка Володимира Смик, їхня виховниця. З групою молоді в сумівських одностроях, поспішає їхній виховник, Степан Мельник. Разом це понад 50 осіб організованої молоді — гордість української Ютики, розрада батьків.

Молодь поспішає зі своїми прапорами на площу, до дев'ятого, стрільчастого храму св. Володимира, що височить на зеленими деревами. Старенька дерев'яна церква. Вдивляєшся в неї і здається, що вона сама прохає відпочинку; здається, що вона вже знає про свою нову, чудову посестру там, за зеленими хвилями дерев, на Котедж площі, у центрі Ютики.

Наближається 5-та г. вечора. Автор репортажу прибув до міста о 3-й по полудні, має від'ї хати по 11-тій ночі. Занадто мало часу, щоб охопити життя громади, а може навіть життя однієї родини. Тому нехай пробачать ті установи, організації і працівники, яких не згадано не зі злої волі.

[Продовження буде]

Союз Українсько-Американських Спортових Товариств Східніх — ЗСА

повідомляє, що

в суботу, дня 19-го листопада 1977 року в ново-збудованій спортовій залі

Української Католицької Школи св. Ів. Хрестителя при вулицях Айві і Сенфорд в НЮАРКУ, Н. Дж.

ЗАКРИТИЙ ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ТУРНІР НАСТІЛЬНОГО ТЕНІСУ (ПІНҐ ПОНҐ)

ЗА ПЕРШІСТЬ СУАСТ-СХІД

- Господарем турніру є **УСВТ „Чорноморська Січ"**.
- В турнірі можуть брати участь змагуни (-ки) в чоловічих і жіночих, різних вікових груп, які є членами Спортових Товариств і Молодечих Організацій, що належать до СУАСТ-Схід.
- Зголошення слати на адресу голови СУАСТ-Схід: Mr. George Chranewycz, 1 Washington Square Village, New York, N.Y. 10012.

ПРОВІД ЛАНКИ НАСТІЛЬНОГО ТЕНІСУ СУАСТ-СХІД

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ — ВІДДІЛ ПАССЕЙК-БЕРГЕН, Н. Дж.

запрошує Вас на

ТРАДИЦІЙНУ ОСІННЮ ЗАБАВУ „ОСІННЄ ЛИСТЯ"

яка відбудеться

в Українській Централі при 240 Гопе Авеню, ПАССАЙК, Н. Дж.

дня 29 жовтня 1977 р., о год. 9-ій веч.

Оркестра: **„ТЕМПО"**

Побажаний вечірній стрій.
Вступ: 6 дол. дорослі; 3 дол. студенти.

З виявом правдивої пошани до Вас

КОМІТЕТ

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ — ВІДДІЛ у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.

у співпраці з

КОМІТЕТОМ ОБОРОНИ В. МОРОЗА

повідомляють, що

ГРОМАДСЬКА ЗУСТРІЧ з д-ром Михайлом Штерном

відбудеться

в неділю, 23 жовтня 1977 р., о год. 4 по пол. в катедральній авдиторії при Бравн і Френклін вул. у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.

Д-р Михайло Штерн, відомий лікар з Винниці, засуджений на 8 років совєтського концентраційного табору, звільнений під тиском світової опінії весною цього року, опинився у вільному світі.

Д-р Михайло Штерн бажає поділитися з Українською Громадою Філядельфії своїми переживаннями в ув'язненні та поінформувати про сучасне положення в Україні.

ДО ЧИСЛЕННОЇ УЧАСТИ ЗАПРОШУЄМО УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО МІСТА ФІЛЯДЕЛЬФІЇ ТА ОКОЛИЦІ.

Турне Наталі і д-ра Володимира Маруняків

Під час відвідин в редакції „Свободи". Стоять (зліва): Співачка Наталя Наталенко-Маруняк і д-р Володимир Маруняк.

Джерзі Сити (В. Т-ець). — П-і Наталя Наталенко-Маруняк, відома українська співачка на терені Европи, і д-р Володимир Маруняк, член української редакції „Радіо Свобода" в Мюнхені, недавно відвідали Головну Канцелярію УНСоюзу і редакцію „Свободи" у товаристві п. Всеволода Саленка, щоб поділитись думками про життя української громади в Західній Німеччині та поінформували про свої заплановані виступи в деяких містах ЗСА під час 6-тижневої поїздки по українських громадах у цій країні.

У розмові з редакторами, п-і Наталя і д-р Володимир Маруняки повідомили, що вже відбули спільні виступи у Філядельфії, Детройті, а в Ню Йорку виступатимуть 21-го жовтня. Альт Наталя Наталенко-Маруняк виконуватиме настроєво ліричні пісні та українські романси, тобто твори із жанру, „який у нас занедбано", а д-р В. Маруняк виступатиме з доповіддю: „Сучасний стан української еміграції в Західній Европі — стан, проблеми і перспективи".

Наталя Маруняк переважно виступає перед чужинецькою публікою, наприклад, вже кілька разів співала на французьких і британських телевізійних програмах і часто виступає перед німцями, але її програма складається майже виключно з українських пісень, хоча виконує теж і інші. Співаючи наші пісні, вона виконує їх українською мовою, але часто одну строфу співає у мові публіки, наприклад, до пісні „Рушничок" сама написала слова по-німецькому. Вона теж часто виступає на різних українських імпрезах в різних країнах Західньої Европи.

„Коли я співаю, то хочу збудити у публіки почування, зрушити їхні серця і тому співаю переважно романси і ліричні пісні, бо і чужинцям і нашій молоді подобається цей легший, але вибагливий жанр" — сказала п-і Наталя. Вона поінформувала, що разом із тенором Юрієм Тимченком і баритоном Ігорем Раковським, теперішнім головою хору „Думка" в Ню Йорку, наспівала платівку „Ми нині тут, а завтра там".

Д-р Володимир Маруняк у „Радіо Свобода" веде серію програм про українську еміграцію — „з численних листів знаємо, що наші земляки в Україні цікавляться нашим життям на поселеннях", — як теж серію програм про культурне життя українських громад.

Він і його дружина поділилися з редакторами „Свободи" думками про життя українців у Західній Европі, зокрема в Німеччині. В Мюнхені живе біля 2,800 українців, які головним чином згуртовані довкола наших Церков, Українського Вільного Університету, в наших молодечих організаціях, а щораз менше беруть участь в діяльності українських політичних угруповань. Такі молодечі організації як „Пласт" і СУМ відіграють дуже важливу ролю у вихованні нашої молоді, бо не тільки відбувають літні табори, на яких панує українська мова і де хлопці і дівчата можуть поглибити своє знання про Україну, але тепер ті молодечі організації часто співпрацюють, даючи в такий спосіб нашим старшим громадянам „соборницький приклад".

В Німеччині існує Т-во „Рідна Школа", але стан доповнюючих українознавчих шкіл тепер дуже трагічний — сказав д-р Маруняк, бо в них навчається щораз менше наших дітей.

У Мюнхені є „Український Інтернат", в якому живе біля 40 українських учнів, які вдень ходять до різних шкіл, але вечорами в „Інтернаті" відбуваються українознавчі курси. Існує можливість, що можна буде створити українську гімназію в столиці Баварії, а згаданий „Інтернат" був би підставою для цієї української цілоденної середньої школи.

Німецькі садочки є загрозливими асиміляційними середовищами, а в цілій Німеччині є тільки один український садочок, а саме, в Мюнхені — інформував д-р Маруняк.

Велику і корисну роботу виконує Український Вільний Університет, бо не тільки займається науковою, дослідчою і видавничою діяльністю, але нав'язав контакти з рядом німецьких та інших університетів в різних країнах — ствердили гості з Мюнхену.

ГРК УАК „ЗАПОРОЖЕ" В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк (О.С.) — Генеральна Рада Козацька Українського Академічного Козацтва „Запороже" відбудеться тут 22 жовтня 1977 р. в Українськім Народнім Домі в год. 2 по полудні.

Крім звітування старшини й Контрольної Комісії, буде обговорена справа дальшого існування Товариства, заснованого 1910 р. в Чернівцях на Буковині та відновленого у Вільному Світі. Крім зміни статуту, передбачено вибір нової Старшини й Контрольної Комісії УАК „Запороже" в Ню Йорку. Остання ҐРК відбулася 20 лютого 1965 р. в Ню Йорку.

ДОПОВІДІ В СУА В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк, Н. Й. — 64-ий Відділ СУА в Ню Йорку, з ініціятиви Слави Ґеруляк, влаштовує 22-го жовтня о год. 4:30 по полудні в домівці СУА при 108 Друга евеню доповіді про „Українське народне не-мистецтво". Будуть обговорені такі ділянки: вишивка — Лідія Бурачинська, писанка — Люба Волинець, кераміка — С. Ґеруляк. Ці доповіді мають на меті пояснити народне мистецтво та вказати на недоліки у сучасному їх відтворенні. Для ілюстрації доповідей будуть виставлені відповідні експонати.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ПОДЯКА

З нагоди 35-ліття мого архипастирства в Українській Автокефальній Православній Церкві, одержав я чимало зворушливих привітань і дійсно сердечних побажань. Дехто долучив до них ще й дарунки. Всім Їм висловлюю моє щире полтавське — СПАСИБІ!

Вважаю за вельми милий обов'язок: — переслати з цієї нагоди мої дуже скромні дарунки таким установам:

Св. Софійській Духовній Семінарії у Бавнд Бруку, США	*$200.00*
Т-ву Студентів Семінарії Св. Софії, за взірцеву обслугу Соборної Архиєрейської Сл. Божої з нагоди 9-го Собору УПЦеркви в США, у неділю, 9-го жовтня	*200.00*
Укр. Вільній Академії Наук у США, на видання 2-го тому творів Симона Петлюри	*150.00*
Науковому Т-ву ім. Т. Шевченка в США	*100.00*
Укр. Вільнову Університетові, на літні курси українознавства	*100.00*
Бібліотеці ім. Симона Петлюри в Парижі, Франція	*100.00*
Музею Церкви-Пам'ятника в Б. Бруку, США, на додаткове устаткування й експозицію пам'яток, одержаних у 1977 році з України	*100.00*
Фондові Українських Студій при Гарвардському Університеті	*100.00*
Секретаріяту СКВУ, на фонд політв'язнів і їхню оборону	*100.00*
Світовій Федерації Укр. Жіночих Організацій (СФУЖО)	*100.00*
Об'єднанню Сестрицтв УПЦеркви в США, на видання „Енциклопедії для молоді" в англійській мові	*100.00*
Нечисленним уже ветеранам у притулку „Дорнштадт" у Німеччині	*100.00*
Т—ву „Українська Опера" в США	*50.00*

З правдивою у Христі любов'ю —

† МСТИСЛАВ, Митрополит

12-го жовтня 1977 р.

Цією дорогою складаю якнайщирішу подяку

Високопаважаному п. д-рові Маркові Олесницькому

за надзвичайно дбайливу лікарську опіку під час мого перебування в шпиталі.

Вдячна

Дарія Яременко

ДОДАТКОВЕ ВИЯСНЕННЯ

В „Свободі" ч. 85, 15-го квітня 1977-го року була поміщена подяка від нашої Родини Всім, хто приймав участь в похоронних обрядах нашого Дорогого і Незабутнього Мужа і Тата, св. п. Підполковника Армії УНР **ОЛЕКСАНДРА УЗОНІВА.**

На жаль, з нашої вини трапився прикрий недогляд — в подяці було пропущене ім'я і прізвище

ВП. Пана Полковника ПЕТРА САМОЙЛІВА,

який прощав Покійного щирим і теплим словом від себе і від Членів Організації УНДС над відкритою могилою на Українському Православному Цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Тому цією дорогою ми висловлюємо нашу чистосердечну ПОДЯКУ ВП. Панові Полковникові ПЕТРОВІ САМОЙЛІВУ за Його прощальне слово в останню дорогу Покійного нашого Дорогого й Незабутнього Мужа і Тата св. п. пполк. Олександра Узоніва.

З щирою пошаною і подякою Родина:

ЗІНАЇДА УЗОНІВА — Дружина
АЛЛА УЗОНІВА — Донька

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ПОДЯКА

Почуваюся до милого обов'язку скласти мою сердечну подяку Блаженнішому Митрополитові Мстиславові за присутність на шлюбі і благословення моєї Донечки ОКСАНИ.

Щиро дякую голові Консисторії о. Протопресвітеру А. Селепині за батьківське благословення і за урочисте довершення шлюбу.

Всечесному о. Франкові Істочинові за співучасть і миле відношення до Молодих.

Всечесному о. Йосипові Креті і всім Хористам за спів під час шлюбу.

Шановному о. Протодияконові В. Поліщукові за прикрасу шлюбу своїм чудовим співом, коханій Пані Ганусі Шерей за перечулене виконання молитви до Матері Божої, Пані-Матці А. Селепині, Пані Н. Мірчук, Пані Н. Яворській за участь на шлюбі.

Складаю подяку всім Гостям, що не відмовили на запрошення і прибули на шлюб і на весільне прийняття і так щедро обдарували мою Доню.

Зокрема, щиросердечна подяка родині о. Селепини за так гарне і рідне відношення до Молодої Пари і взагалі до цілої моєї Родини.

Дякую Землякам і Приятелям покійного Батька Молодої Панству Мотюхам за милу присутність на прийнятті.

Людмила Нагнибіда, полковникова

ВАСИЛЬ БАРВІНСЬКИЙ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

Три композитори (зліва): Василь Барвінський — довголітній директор Вищого Музичного Інституту ім. Лисенка у Львові, Станислав Людкевич — інспектор Інституту і його Філій, Микола Колесса — викладач теоретичних предметів і диригентури в Інституті (до війни).

(Фото з 1963 р. у Львові).

нізацію гри. Природний ритм із усякими змінами повинен бути в свідомості людини, а не вистукуваний автоматично зі зовні.

Про педалізацію Барвінський говорив: коли вміємо самі себе обсервувати, тобто самі свідомо себе слухати, тоді відчуваємо, коли треба змінити педал. Різні стилі мають різні роди педалізації.

Більш заавансовані учні просили Барвінського, щоб дозволив їм студіювати з ним його композиції. Він радив їм спочатку грати „по своєму" його твори, а коли їх переслухував, тішився, що учні видобувають з його творів нюанси, про які він сам не знав. Таке тепле і приятельське признання заохочувало учнів до дальшої праці, виробляло довір'я до себе і спричиняло вільніше виконання граних творів.

Барвінський заохочував нас ходити на концерти, після яких він цікавився нашими враженнями. Він нам пояснював, чому, наприклад, соліст грав дуже добре, але не захоплював публіки. „Бо грав як науковець, а не як артист. Він заморозив, а не розігрів наші серця!"

В. Барвінський оповідав нам про велику подію, коли Микола Лисенко приїхав до Львова 1903 року. Українське громадянство вітало ентузіястично великого композитора. Василь, якому тоді було 15 літ, пропхався через численну юрбу, щоб Миколу Лисенка поцілувати в руку.

Василь Барвінський заодно нагадував нам продовжувати наші традиції і шанувати наших великих працівників культури, тимбільше, що їм доводилося творити музичні вартості серед несприємливих матеріяльних умов і, що гірше, часто серед незрозуміння у власному суспільстві.

В. Барвінський був для нас великим авторитетом. Ми всі відчували, що він, мистецький педагог, витворив нам мистецьку атмосферу, яка спонукувала нас до активности, до ентузіястичного шукання свого власного музичного вислову.

Творчість Василя Барвінського закріплена не лише в його композиціях. Його учні передають його творчі мистецько-педагогічні ідеї нашим майбутнім поколінням.

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ Незабутнього МУЖА, БАТЬКА та ДІДУСЯ

сл. п. Проф. ОЛЕКСАНДРА НЕПРИЦЬКОГО ГРАНОВСЬКОГО

бувшого довголітнього Голови Централі Організації Державного Відродження України, суспільно-громадського та політичного діяча, поета та невтомного борця за ВОЛЮ УКРАЇНИ

дня 30-го жовтня 1977 року відправиться

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА

в Українській Православній Церкві

св. Михаїла в Міннеаполісі, Мінн.

Друзів і всіх Знайомих просимо в цей день згадати Покійного у своїх молитвах.

ДРУЖИНА, ДІТИ та ДРУЗІ з ОДВУ і УЗХ

64-ий Відділ СУА в Ню Йорку

запрошує Громадянство та Членство на **ДОПОВІДІ**

УКРАЇНСЬКЕ НАРОДНЕ „НЕ-МИСТЕЦТВО"

які відбудуться

в суботу, 22-го жовтня 1977 року о год. 4:30 по пол. в приміщенні СУА, 108 Друга Авеню, Ню Йорк, Н. Й.

Участь беруть: **ЛІДІЯ БУРАЧИНСЬКА — вишивка; ЛЮБА ВОЛИНЕЦЬ — писанка; СЛАВА ҐЕРУЛЯК — кераміка.**

Неділя, 23-го жовтня 1977 року, о год. 5-ій по пол.
Велика заля УНДому в Ню Йорку

ВЕЧІРКА ХОРУ „ДУМКА"

Весела і різноманітна програма, танці, смачний буфет.

Вступ $5.00, студенти — $3.00.
До ласкавої участи Шановне Громадянство і Членство запрошує —

Управа Хору

В ПЕРШУ, БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТИ нашого Невіджалуваного, Найдорожчого СИНА і БРАТА

бл. п.

МАРКА С. МАЦИКА

в дні 24-го жовтня 1977 року
будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДАМИ

в церкві СВ. РОДИНИ, ВЕСТ АЙСЛІП, Лонґ Айленд, Н. Й.;
в церкві ПОКРОВИ БОГОМАТЕРІ в ОЗОН ПАРКУ, Н. Й.;
в манастирі ОО. ВАСИЛІЯН в ҐЛЕН КОВ, Лонґ Айленд, Н. Й.;
в церкві СВ. СЕРЦЯ в БІНҐГАМТОНІ, Н. Й.;
в церкві СВ. ДУХА в АКРОН, Огайо;
в каплиці ВІЙСЬКОВОЇ АКАДЕМІЇ в ВЕСТ ПОЙНТІ, Н. Й.;
в катедрі СВ. ВОЛОДИМИРА, 82-га вул. Вест, НЮ ЙОРК, Н. Й.

Про молитви за Покійного в цей сумний день просять —

БАТЬКИ, БРАТ, СЕСТРА і РОДИНА

Відбувся політичний семінар...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

співпрацю трьох партій: ОУНз, УРДП і УНДО та створив форум для спільного вирішуваннями їхніми Проводами всіх важливіших питань української політики. Те, що ще недавно видавалось нездійсненим, нині вже увійшло у певного роду рутину. Головний Секретаріят УДР, в якім засідають представники тих партій і, на рівній базі з ними, представники не-партійного українського громадянства, став екзекутивним органом для них всіх у деяких питаннях, визначених статутом, схваленим на першому З'їзді УДР в червні 1976 т. Створивши свій єдиний Центр, представники партій і безпартійних відвідали Державний Департамент і вручили йому свій меморіял, в якім з'ясували своє становище до політики президента Джіммі Картера в ділянці людських прав. Другий меморіял, пересланий пізніше, торкався ширших питань української визвольної політики.

Від імені Секретаріяту вислано також окремі з'ясування щодо порушення прав суверенности українського народу в СССР, забезпечених з заключнім протоколі Гельсінкської конференції. Це письмо призначене для Београдської Конференції, яка якраз тепер продовжує свої наради.

УДР привітала „Декларацію в українській справі" підписану польськими, російськими, чеськими і угорськими діячами і у відповідь на неї видала свою „Декларацію солідарности" за підписами 28 видатних українських діячів культури і політики. Варто відзначити, що російський паризький журнал „Континент" надрукував „Декларацію в українській справі" без того розділу, де висловлювалося сумнів чи український народ бажає відділитися від СССР і створити свою незалежну державу. Як відомо, цей погляд був скритикований в декларації УДР. Випущення його із первісного тексту треба вважати поважним українським успіхом.

На внутрішнім відтинку діяльність УДР концентрувалась на організаційних питаннях. Створено 8 відділів УДР (які називаються „клюбами") в Ню Йорку, Ірвінґтоні-Нюарку, Трентоні, Балтиморі, Вашінґтоні, Детройті, Чікаґо і Торонто. Виголошено 45 доповідей на теми програми і завдань УДР. Започатковано організацію Безпартійного Сектора.

УДР покищо інформує своїх членів про діяльність за посередництвом обіжників, але в ближчому часі приступить до видання свого Бюлетеню та налагодить співпрацю з українською пресою і журналістами. Окремою брошурою видано „Інформацію про УДР", в якій ширше говориться про програмові питання, а також надруковано статут і деякі документи. Семінар, який відбувся на „Верховині", це тільки перший із цілого циклу. Кожний із них матиме окрему тему, яка творитиме цілість сама в собі. Влаштовуючи їх, Секретаріят має на увазі конфронтацію своїх поглядів із поглядами ширших кіл українського громадянства зацікавлених політикою.

В такім пляні проф. О. Федишин говорив про нові можливості української політики в „добі прав людини", а проф. І. Фізер про мовну політику большевицького режиму в Україні і про перспективи боротьби з нею при допомозі українських сил на поселеннях. Оригінальною була доповідь проф. М. Воскобійника. Він говорив на не нову тему співпраці українців з іншими народами, але насвітлив її по новому, розглянувши її під кутом чотирьох можливих політичних розвитків в СССР. Д-р Р. Борковський закликав не обмежуватися лише до оборони політичних в'язнів, але поширити її на інші ділянки життя нашого народу та використовувати до того ухвали ОН, які досі навіть ще невідомі українському політичному світові.

В суботу вечером учасники семінара провели неформальну дискусію (поза наміченою програмою) на такі теми, які кожного із них цікавили.

НОВІ ЖЕРТВОДАВЦІ НА ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

З початком червня ц. р. УНСоюз вислав з Головної Канцелярії понад півмільйона долярів дивіденди для роздачі своїм членам. Рівночасно вислано звернення до членів, щоб ці дивідендові чеки повертали на Фонд Наглої Потреби, встановлений Головним Урядом ще в травні, 1960-го року із виключним призначенням на „рятунок життя і волі українців".

Головна Канцелярія УНСоюзу з приємністю стверджує, що багато членів відгукнулися на це звернення та пожертвували свої чеки-дивіденде, за що їм складається признання та щиру подяку.

СПИСОК Ч. 2/77. КАНАДА

Ч. В.	Прізвище, ім'я	Сума	Ч. В.	Прізвище, ім'я	Сума
404	Ґальчик Т. С.	$5.70	448	Матий С. М.	2.34
412	Підзамецький Р. Е.	6.00	448	Ґудз Г.	2.52
412	Мартинюк Е. С.	4.20	448	Наконечний І.	2.34
412	Мартинюк Р. С.	6.00	454	Данчишин А.	5.30
412	Мартинюк М.	6.00	460	Головачук Д.	5.00
418	Слота М.	6.60	460	Тіягур М.	5.80
418	д-р Держко М. А.	5.00	460	Королюк Е.	6.90
418	Бетлей Д. А.	3.90	460	Тіягур В.	5.60
418	Бетлей І. Ґ.	3.90	460	Володченко А.	5.80
418	Бетлей П. мол.	3.70	460	Джус А. Т.	4.80
418	Бетлей З. П.	3.90	460	Едер П.	4.20
418	Соханівський Л.	3.50	460	Дутчак П. М.	3.50
419	Федущак В. Е.	15.90	463	Кузик С.	5.80
440	Чумак А.	11.40	463	Ліст А.	6.00
440	Головач І.	30.00	466	Лаврук Д.	5.60
440	Хоростіл М.	8.00	473	Таратута І.	8.10
440	Хоростіл Р.	8.00	473	Кошарич Б.	6.30
440	Хоростіл Н.	7.00	473	Баніт В.	13.75
448	Клебанський М.	5.60	473	Кошарич А.	4.20
448	Булаковський П.	2.34	473	Камінеський С. І.	8.40
448	Загоруйко А.	2.34	493	Балич А.	5.50
448	Сербин І.	2.34	498	Савчишин С.	7.80

Сума проголошених чеків	$ 276.87
Раніше проголошених	47,882.41
Разом:	$ 48,159.28

СПИСОК Ч. 3/77.

Ч. В.	Прізвище, ім'я	Сума	Ч. В.	Прізвище, ім'я	Сума
5	Панасюк Володимир	6.00	182	Робак М.	1.50
20	Тустанівський В.	5.70	182	Робак М.	1.50
20	Меронек І.	1.50	182	Малець І.	1.50
20	Меронек І.	3.75	182	Хмура Р.	1.50
22	Береза Е. Н.	6.90	210	Струк А.	9.80
25	Лободяк М.	3.00	210	Струк В.	10.90
25	Крук Е.	3.00	233	Дрогомирецький І.	6.90
25	Курдидик І.	2.65	233	Купчинський М.	3.00
25	Загумений І.	2.75	240	Сохоцький І.	15.30
25	Загумений Ф.	2.65	240	Маречко І.	5.10
27	Левицька О.	8.20	240	Маречко Л.	7.20
34	Одарченко А.	5.40	240	Пігуляк С.	4.65
40	Смерека П.	4.85	245	Тарасюк М.	1.50
70	Слука С.	10.00	260	Мацюк М.	1.50
82	Филоменко А.	5.50	266	Чучман Т.	20.00
83	Гавриш С.	2.10	266	Чучман Т.	5.40
83	Гавриш С. С.	9.60	270	Ґала П. С.	3.80
88	Безкоровайний О.	5.00	285	Дика А.	5.50
92	Потєстіо А.	1.50	292	Швед М.	6.90
96	Вітковський І.	15.00	292	Филоненко П.	3.00
102	Борис В.	3.00	292	Филоненко І.	3.00
102	Борис А.	3.00	301	Лотоцька А.	4.35
102	д-р Фаріон Д.	4.60	301	Казанівський І.	5.50
102	Фаріон М. І.	4.60	307	Ґалоншка І.	6.00
102	Оришкевич О.	2.70	307	Ґолемба О.	5.30
102	Демко В.	1.50	307	Пупко О.	8.70
102	Світлик М.	3.00	307	Орищак В.	4.35
102	Лак В.	9.00	334	Пашковський І.	5.30
130	Данилевич С.	8.70	336	Іваницький І.	3.00
			336	Іваницький І.	5.50
130	Данилевич С.	4.35	336	Іваницький М.	3.00
130	Реминовський А.	4.35	354	Костів І.	3.00
171	д-р Явний Г.	1.50	364	Стадник І.	2.65
171	Явний С.	1.50	368	Маренін Е.	9.90
171	Явний Р.	3.60	370	Данило А.	3.00
171	Явний О.	3.60	370	Данило Л.	3.00
174	Мадич В.	1.50	372	Когут Григорій	3.00
174	Мадич Е.	1.50	372	Головка С. Л.	3.20
174	Мадич Е.	3.90	372	Головка А. М.	3.20
174	Мадич В.	3.90	374	Рожанковський І. К.	18.00
182	Феррі К.	3.80	374	Рожанковський Г. Р.	18.00
182	Феррі К.	3.40	374	Рожанковський А. П.	21.00
182	Лелет С.	3.00	387	Смук А.	7.20
182	Яворський М.	16.80	395	Рудавський І.	10.00
182	Яворський І.	10.80	414	Собко І.	5.10
182	Боровець І.	3.00	425	Пеленицька І.	5.00
182	Воскобійник П.	2.80	437	Яріш А.	3.75
182	Бира Ґ.	1.50	437	Яріш А.	5.30
182	Федорчак А.	1.50	437	Яріш С.	3.60
182	Лелет М.	1.50	437	Яріш С.	10.40
182	Гірчиця Б.	1.50	437	Кушл Р.	5.10
182	Ла Ґрека Р.	1.50	472	Панчук І. Г.	5.20

Сума проголошених чеків	$ 545.00
Раніше проголошених	48,159.28
Разом:	$ 48,704.28

Посилена членська кампанія...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

20 відсотків більше чим минулого року за цей сам час. Майно зросло на приблизно один мільйон долярів, прихід з інвестицій рівнож зріс, а прихід від членських вкладок приблизно такий як і в минулому році. Союзівка добігає до нового рекордового року, а прихід з винаймлення приміщень в новій будівлі становитиме понад 1.5 мільйонів долярів. В наступному році ще зросте згідно з вже підписаними контрактами.

Після переходу на нову систему друкування і пристосування до неї, видайність кращає, в результаті чого доставу „Свободи" на пошту приспішено. Календар—Альманах УНСоюзу приготовляє ред. Леонід Полтава і він буде готовий до кінця цього року та включатиме матеріяли в українській та англійській мовах. Висилка календаря розпічнеться в січні 1978-го року.

В дальшому головний предсідник поінформував, що не вдалося одержати федеральних фондів на побудову домів для старших віком членів. Розсліджується ще інші можливості для побудови таких домів біля Союзівки і в Пармі, О. Крім цього, перевіряються можливості побудови т. зв. кондомініюмів на Союзівці.

В дискусії взяли участь: проф. І. Телюк, Р. Ганущак, д-р М. Снігурович, С. Кравець, В. Василенко, п-і Марія Смит, Б. Романишин, В. Добчанський і Т. Сливинський. Дискутанти заторкували такі справи як будучність Окружних Комітетів, конвенція, нові пляни забезпечення, молодечі відділи, проблеми пов'язані із старшим віком громадянами, тощо.

Після закриття нарад д-ром Снігуровичем, розмови продовжувались під час прийняття.

Концерт на будову церкви св. Юра в Ню Йорку

Бас-баритон Андрій Добрянський

Сопрано Ляриса Магун-Гурин

Ню Йорк. — Комітет Будови церкви св. Юра інформує, що цієї суботи, 22-го жовтня, о год. 6.30 веч. у великій залі „Купер Юніон" при 7-ій вул. і 3-ій евеню відбудеться черговий добродійний концерт на будову нової церкви, в якому беруть участь: Андрій Добрянський — бас-баритон, соліст Метрополітальної опери, сопрано Ляриса Магун-Гурин і скрипаль Адріян Бриттан, а фортепіяновий акомпаньямент буде в руках Томи Гринькова.

Скрипаль Адріян Бриттан

Квитки можна закупити в українських книгарнях і в парафіяльній канцелярії церкви св. Юра. Весь дохід призначений на будову нової церкви.

ТАРЗАН, Ч. 7840. Тарзан міркує

HEY, TARZAN! BE CAREFUL, IF DELILAH STARTS RUNNING HER FINGERS THROUGH YOUR TRESSES..

Гей, Тарзане!... Будь обережний, якщо Даліля почне гладити твоє волосся...

SHE HAS MADE GOOD USE OF JUNGLE COVERING TO HIDE HER OPERATION...

Вона знаменито використала джунглі, щоб затаїти свою діяльність...

BUT MAYBE THIS SAME THICK JUNGLE WILL LEAD TO HER DOWNFALL!

...Але може ці самі густі джунглі спричиняться до її поразки!